

บทที่ 1

หน้า

คาร์เนชัน (*Dianthus caryophyllus* L.) เป็นไม้ตัดดอกที่ได้รับความนิยมสูง เนื่องจากดอกมีรูปทรงสวยงาม ดอกมีกลิ่นหอม ขาว ชมพู แดง เหลือง หรือมีมากกว่าหนึ่งลีบในดอกเดียวกัน และยังสามารถอ่อนลีบแล้วกลับมาอ่อนลีบอีกต่อไป ได้อีกด้วย ดอกมีกลีบห้อมและมีอายุการใช้งานได้หลายวัน จึงให้เป็นไม้ตัดดอกได้เป็นอย่างดี (นันทิยา 2524) ปัจจุบันคาร์เนชันได้รับความนิยมสูงในประเทศไทย ตั้งแต่ ๑ ตั้งจะเห็นได้จากปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมาในประเทศไทยเป็น เคเนยา เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี เพื่อส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยทางญี่ปุ่นและต่างประเทศ (Hoogendoorn and Sparnaaij, 1988)

สำหรับประเทศไทยได้เริ่มมีการผลิตคาร์เนชันเพื่อปลูกในถูกหน้าวามาเป็นเวลากว่า 20 ปี โดยในช่วง พ.ศ. 2513 ทักษิณวงศ์ไม้ตัดไม้ประดับของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้สั่ง เมล็ดพันธุ์จากประเทศไทยสหราชอาณาจักรเข้ามาปลูก และใน พ.ศ. 2516-16 ได้มีการสั่งพันธุ์เข้ามาปลูกที่ภาควิชาฟืชสวน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และประสบสำเร็จ ในการปลูก ต่อมาใน พ.ศ. 2520 ทักษิณวงศ์ไม้ตัดไม้ประดับ ภาควิชาฟืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ร่วมกับโครงการหลวง ได้สั่งกุ่งข้าวที่อกรากแล้ว จากบริษัท Van Staaveren ประเทศไทย เนเธอร์แลนด์ มาปลูกเพื่อตัดดอกจำหน่าย และใน พ.ศ. 2521 ได้สั่งพันธุ์จากบริษัท Framton ประเทศไทย อังกฤษ และได้มีการผลิตคาร์เนชันเป็นการค้าจริงจังในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2524 และ 2525 (นันทิยา 2524)

คาร์เนชันที่ปลูกแพร่หลายในปัจจุบันนี้ ได้รับการคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์มาเป็นเวลา นาน โดยมีจุดประสงค์ของการพัฒนาพันธุ์เพื่อให้ได้พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง สีสวย นานทนทาน นอกจากรักษาความคงทนของพันธุ์ให้ได้พันธุ์ที่ต้านทานโรคอีกด้วย (Harwood, 1968)

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อที่จะศึกษาถึงความต้านทานของลักษณะพันธุกรรมเชิงปริมาณ และคุณภาพของคาร์เนชันที่เกิดจากการขยายรังสีและการผสมพันธุ์ ซึ่งอาจทำให้ได้ลักษณะต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง และได้ลักษณะตี่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพันธุ์ต่อไป